

Unes obres permeten descobrir dues esglésies visigodes dels segles VII i IX al Mas Montjoi de Baix de Roses

Les restes confirmen l'existència de l'antic conjunt religiós de Magrigul, conegut fins ara només per fons documentals

Les obres de rehabilitació del Mas Montjoi de Baix, a Roses (Alt Empordà), han permès descobrir dues esglésies d'origen visigot datades entre els segles VII al IX dC. Segons ha explicat el director de la intervenció arqueològica, Marcel Pujol, una de les esglésies hauria estat activa tant en l'època visigòtica com carolíngia, mentre que l'altra, datada al segle VIII, podria correspondre a un temple destruït durant la invasió musulmana i que mai es va reconstruir. Tot i que aquests edificis ja apareixien en documents històrics, fins ara no se n'havien localitzat les restes. Els arqueòlegs asseguren que la zona encara pot amagar noves estructures i estan a l'espera de la redacció d'un pla director per definir-ne la conservació i museïtzació. La intervenció arqueològica al Mas Montjoi de Baix de Roses va començar fa sis anys arran de la rehabilitació del mas, en mans d'un propietari privat. Els treballs s'han dut a terme perquè la finca està protegida com a bé cultural d'interès local i hi havia constància de la presència de restes antigues a la zona. La zona del Mas Montjoi està ubicada al cor del Parc Natural del Cap de Creus. Segons ha explicat Pujol, les datacions s'han pogut establir gràcies a les proves de carboni 14 realitzades sobre les restes humanes localitzades a les tombes situades al voltant dels temples, ja que pràcticament no s'hi ha trobat material ceràmic que permetés establir una cronologia. Una de les esglésies hauria estat activa tant en època visigòtica com carolíngia. Les restes humanes localitzades al seu entorn inclouen un enterrament datat al segle VII i dos infants del segle IX. "Això vol dir que aquesta església va estar en actiu abans de l'arribada dels musulmans i després", ha assenyalat Pujol. En canvi, la segona església, correspondria a un temple destruït durant la invasió musulmana i no es va reconstruir. "Lligaria amb les fonts documentals que ens parlen d'una església totalment arrasada pels musulmans", ha afirmat. Els documents històrics ja apuntaven l'existència d'un conjunt monàstic a la zona dividit en tres cel·les o edificis religiosos dedicats a Sant Miquel Arcàngel, el Salvador i la Mare de Déu. Tot i això, fins ara no s'havien localitzat les restes arqueològiques. "Molts historiadors coneixien aquestes fonts, però ningú havia trobat aquestes esglésies", ha destacat el director. Els investigadors encara no poden determinar quin dels temples documentats correspon a cadascuna de les esglésies descobertes, ni si realment existeix un tercer temple. Les troballes es van localitzar arran de les obres d'habilitació del mas, que van començar fa sis anys. A banda de les esglésies, els arqueòlegs han localitzat un gran dipòsit d'aigua compartimentat en tres parts. La primera església va aparèixer a pocs metres d'aquesta cisterna. Els arqueòlegs la van poder localitzar perquè van detectar una estructura construïda amb morter de calç en una de les feixes de la finca que els va cridar l'atenció. La segona església, en canvi, es va descobrir durant els sondejos previs a la construcció d'un dipòsit d'aigües residuals. "Ens va aparèixer l'absis!", ha detallat Pujol. Els treballs, però encara no han acabat. Els arqueòlegs consideren que el subsol de l'entorn podria amagar noves estructures vinculades tant al monestir com a l'antic nucli habitat. "Un monestir no només és una església. Hi pot haver dependències annexes, cementiris, habitatges dels monjos, cuines o magatzems", ha recordat l'arqueòleg. Ara, els tècnics estan a l'espera d'un pla director que haurà de definir les properes excavacions i establir els criteris de conservació, restauració i museïtzació de l'espai.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/cultura/2026/05/16/unas-obres-permeten-descobrir-dues-130297184.html>